

Meridianul

Fondat în anul 1996

Singurul Grup de Presă
din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.marindumitru.ro

www.tvv.ro
Tel 0744 231380

editorial

Iași-Vaslui-Bacău-Leova

marintvv@gmail.com ♦ secretcvint@yahoo.com ♦ Vaslui - 0235 361 236 ♦ Bârlad - 0235 419 494 ♦ Iași - 0744 231 380

Redacția Vaslui: str. Frunzelor nr. 2 ✉ Redacția Bârlad: str. Republicii 190 ✉ Redacția Iași: str. Cuza Vodă nr. 2

Stimate Domnule

Prof. dr. Dumitru V. Marin,

am primit cu mare bucurie Meridianul nr. 1 / 2026, intrat în cel
de al 11-lea an al apariției!

Bucuria mi-a fost dublată, ba chiar și mai mult, de faptul că
în ciuda unor situații potrivnice cu care vă confrunțați, spre
regretul nostru, de ceva vreme, Dumitru V. Marin merge înainte,
fiind liderul cultural și spiritual al Vasluiului, al țării întregi,
cu largi ecouri reverberate peste meridianele mapamondului.

La Mulți Ani înainte, cu sănătate și optimism, puși ca întot-
deauna la temelia culturii vasluiene și românești!

Personal, mă pregătesc pentru cea de a 85-a aniversare a
Dv. la care, mă rog la Dumnezeu, să vă pot fi și de astă dată
alături.

Cu prețuire, M. Caba

Marti, 28.04.2028 a avut loc
Simpozionul Internațional
Omagiu Cărții și Culturii
Vasluiene,
ediția a XVIII-a,
Vaslui 2026

Detalii pe
<https://www.facebook.com/profile.php?id=100015854628741>

Cuprins:

/Ora de istorie pag. 2

/Cronica săptămânii pag. 5

/Cultură-Umor pag. 8

/Colțul de poezie pag. 10

/Publicitate pag. 11

Gruia Novac

S-a săvârșit profesorul de limba română, cunoscut și recunoscut
în Bârlad...

S-a dus pe o altă scenă prezentatorul de spectacole și tot ce se
mai organiza de către oficialitățile comuniste. Nu știu ce bani
câștiga dar i se adăuga la autoritate...

S-a oprit cercetătorul, căutătorul de comori literare, Gruia
prețuind cum se cuvine cuvântul românesc. Era un critic literar
foarte sever, foarte aplicat, pățimaș...

După Revoluție lumea scuipa în urma lui pe stradă, știindu-l
colaborator al securității. Fără Securitate nu se prea putea atunci.
Să-l ajut l-am numit director al postului de radio Unison Bârlad.
Și-a revenit repede, dar s-a și transformat în dușmanul meu fe-
roce. L-am publicat totuși în Meridianul Cultural Românesc și
n-am intrat în polemică, dar am rămas reci în comunicare. A scris
foarte elogios despre mine și opera mea; avea simțul valorii, deși
n-a prea simțit nedreptățile sociale și ale mediului provincial
împuțit, ba împreună cu un vasluian perfid a uneltit împotriva
mea și a grupului de presă. Neputință omenească, ori... trebuia?
Că pe aici am avut și am, nenumărați trădători.

Operă puțină și destul de neînsemnată a lui Gruia Novac.
Personalitate (ca tupeu) mult peste marginile admise...

Până la urmă, un om care s-a străduit să facă ceva în viață.
ÎNTORC, DECI, UN CUVÂNT DE PREȚUIRE ȘI ALTUL DE
REGRET pentru o personalitate a Bârladului, acum după cei 90
de ani petrecuți de el pe acest pământ. Ca el au fost și vor fi întot-
deauna puțini primprejur. Cel puțin în domeniul bătăliei pentru
limba română... nimic nu se vede pe aproape.

Dumnezeu să-l ierte !

Era un om...

Odată, în tinerețea lui, se arăta ca o mare capacitate, îndrăzneț
și cu personalitate. A fost un bun conducător de instituție, până
când printre cearșafuri i-a apărut opoziția, sub care a căzut dra-
matic. Practic acolo a dispărut omul capabil. Îmi pare rău să spun,
dar a fost desființat ca personalitate.

A prins alt post. Nu greu, nu complicat, dar... parcă nu mai e
același. De fapt s-a frânt sub presiunea unor schisme provinciale.

Omule, dacă-mi citești rândurile... NU TE LĂSA !

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

ora de istorie

ISTORIA ÎN IMAGINI

Artist de tatuaje: Norman Rockwell (1944)

(sursa foto: Quora.com)

Covent Garden transportul coșurilor, Londra 1930

(sursa foto: Snapshot of History)

Arta ca expresie a adevărului: Iosif Iser

(continuare din numărul trecut)

Deși receptiv la influențele moderne europene – expresionism, fovism sau postimpresionism – Iser nu își pierde niciodată identitatea artistică. Din contactul cu operele lui Paul Cézanne sau ale altor maeștri occidentali își rafinează limbajul plastic și structura compozițiilor, însă rămâne fidel propriei sensibilități. În 1925 organizează prima sa expoziție personală la Paris, la Galerie Devambez, unde prezintă peisaje și personaje din Dobrogea.

Interesul pentru imaginarul oriental devine treptat una dintre direcțiile centrale ale creației sale. Tătarii, odaliscele și peisajele scăldate în lumină caldă definesc perioada în care limbajul său plastic ajunge la deplină expresivitate. În aceste lucrări, realismul robust se îmbină cu rafinamentul decorativ și cu o fină înțelegere a expresiei umane.

În anii '30, întors definitiv în România, Iser realizează o sinteză originală între experiența occidentală și filonul balcanic descoperit în Dobrogea. Stilul său devine tot mai monumental, formele capătă greutate și stabilitate, iar cromatica se intensifică fără a pierde echilibrul armonic.

Figura umană ocupă acum locul central în creația sa. Portretele și odaliscele sale impresionează prin gravitate, forță interioară și melancolie discretă. Artistul nu urmărește frumusețea idealizată, ci expresia interioară a personajelor. În același timp, peisajele sale păstrează o vibrație lirică aparte, surprinzând atmosfera sudului și farmecul spațiilor orientale.

Criticii vremii, precum George Oprescu și Petru Comarnescu, au remarcat originalitatea demersului său artistic și capacitatea de a transforma influențele europene într-un limbaj plastic profund personal.

Membru titular al Academiei Române (ales în 1955), Iser a avut o prezență activă în viața culturală a țării, participând la expoziții, jurii și activități publicistice. Atelierul său a devenit un loc de întâlnire pentru numeroși artiști și intelectuali ai epocii.

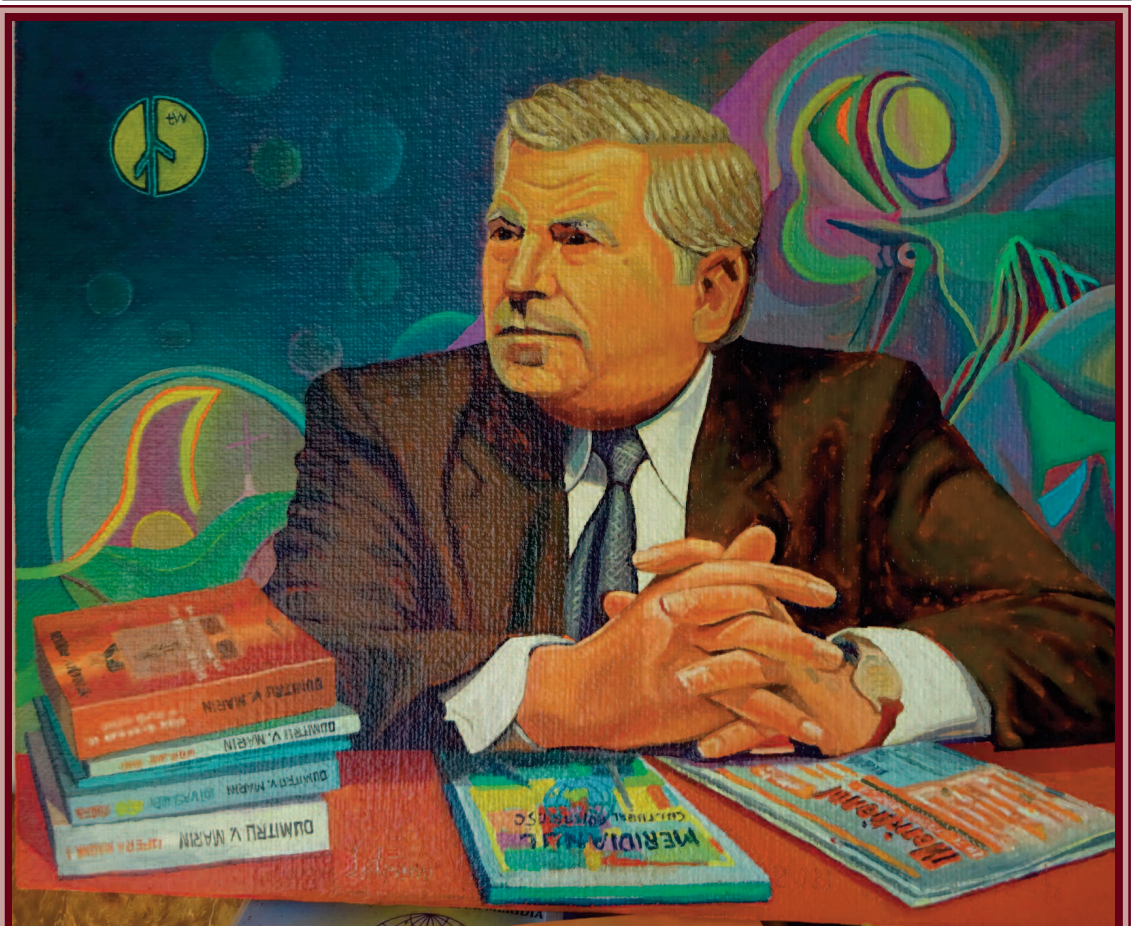
Contribuția sa la modernizarea artei românești rămâne esențială. Iser a ridicat grafica satirică și caricatura la rangul de artă majoră, iar temele inspirate din spațiul levantin le-a tratat cu profunzime și sensibilitate, depășind simplul exotism decorativ.

Până în ultimele clipe ale vieții a rămas devotat creației, lucrând cu aceeași energie și pasiune care l-au caracterizat întreaga existență. S-a stins din viață la 25 aprilie 1958, lăsând o operă remarcabilă prin diversitate, coerență stilistică și forță expresivă.

Astăzi, opera lui continuă să impresioneze prin modernitate și intensitate artistică. În creația sa se întâlnesc experiența occidentală, fascinația pentru sudul balcanic și interesul constant pentru figura umană. Prin întreaga sa activitate, Iosif Iser s-a impus ca unul dintre cei mai importanți pictori și graficieni ai artei românești moderne.

Bibliotecar, Luciana Macovei

Bibliografie: Iosif Iser. Marin Mihalache. București: Meridiane, 1968. Iser. Marin Mihalache. București: Meridiane, 1982. Iosif Iser. Petru Comarnescu. București: Meridiane, 1965.

Portretul prof. DV Marin - autor G. Leteanu

... 3 proprietăți vasluiene:

- Dimitrie Cantemir cu care se împăunează istoria locală;

- Constantin Tănase care nu e tatăl Festivalului Umorului (pe care l-am făcut noi), ci, un mare artist bucureștean. Teatrul de revistă i-a datorat multe trepte în evoluție. Emblemă de răs... care nu ne face de răs.

- DVMarin, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Dimitrie Cantemir a crescut la Constantinopol și a migrat în Rusia; Născut într-o comună, Constantin Tănase a înnobilit capitala și țara cu ta-lentul său. Dumitru Marin cel mai important reprezentant cultural din ultimii 53 de ani, s-a născut la Giurgioana-Bacău, dar opera lui a ajuns în 32 de țări, singurul care a muncit în și pentru Vaslui.

Și alții care-s mai reprezentativi, tot adoptați sunt.

Mândria vasluienilor pare destul de feștelită!!!

Dumitru V. Marin

În ziarul Meridianul a început publicarea în serial a noului volum „Cotitura... de la Cotul Donului” de prof. dr. Dumitru V. Marin

**COTITURA...
DE LA COTUL DONULUI
(sau, locul de unde a început schimbarea lumii)
Război - dragoste - tragedie - istorie - viață
Timpuri în momente alternative**

(continuare din numărul trecut)

k. Articole primite la MCR/ I. Antonescu, rev. Art-emis

Este datoria și obligația noastră să discernem între bine și rău, între fals și adevăr! Nimeni nu poate susține că tot ceea ce știm azi este infailibil și rămâne neschimbat, dar nu ne este permis să asistăm impasibili la falsificarea Istoriei. Cândva, când Țara va fi cu adevărat liberă, suverană și independentă, când va fi condusă de români autentici, nu de marionete ale intereselor străine, rejudecarea marelui Ion Antonescu și așezarea Sa la locul cuvenit, în galeria Marilor Bărbați ai Neamului Românesc, se impune cu necesitate! Să nu uităm că „Ne-am născut aici, suntem cei dintâi așezați aici și vom pleca cei din urmă” (Mareșal Ion Antonescu).

„În fața morții, neclintit,/ N-aveai ce o ruga,/ Ai lăcrimat și i-ai zămbit/ Ca și la nunta ta”.

„Ioane, Ioane, Ioane, Ioane/ Ai murit ca milioane/ Ioane trupul ți l-au frânt/ Ioane, fără de mormânt.// Ioane, ai murit soldat/ Unde te-or fi îngropat/ Că-ți rămase țara oarbă/ Să întrebe-un fir de iarbă.// Unde-i Ion, copilul meu/ Care m-a iubit mereu/ Care nu s-a dus cu dușii/ Care s-a bătut cu rușii?// Cine să-mi răspundă, cine/ Țării tale nu-i fu bine/ C-a venit oștiri străine/ Precum, noaptea nopții vine.// Ne-au scos morții din morminte/ Ne-au distrus biserici sfinte/ Și apoi ne-au dat pe noi/ Cu un secol înapoi.// Și în tine Ioane dragă/ Au pus potera să tragă/ Tu te-ai stins netemător/ Și privind în ochii lor.// Nu ni-i fapta cât ni-i zisa,/ Dar istoria, proscrisa,/ Iarăși adevăr promis-a/ De la Nistru pân' la Tisa...// Uite vremea cum mai trece,/ Vine ceasul doisprezece,/ Nu putem continua/ Fără de Măria Ta,// Nu dorim decât atât:/ Să aflăm numaidecât/ Unde ți-i mormântul, Ioane,/ Într-atâtea milioane,// Vrem să-ți punem flori pe el/ Și umbrută de drapel.../ Să dormi, Ioane, liniștit,/ Neamul tău nu a murit!// Nu ni-i fapta cât ni-i zisa,/ Dar istoria, proscrisa,/ Iarăși adevăr promis-a/ De la Nistru pân' la Tisa... (Adrian Păunescu).

Bune sau mai puțin onorante, faptele, evenimentele și personalitățile istoriei unui popor nu pot fi radiate cu un creion, asemenea celebrului instrument de scris al lui Molotov, care a trasat noua și încă actuala graniță a României. Din păcate, guvernele românești postdecembriste nu au avut demnitatea de a se opune, astfel încât, mareșalul Ion Antonescu este în continuare condamnat și ucis în fiecare nouă zi. „De ce atâtea ură?”.

În continuare, pentru o mai corectă percepția a evenimentelor falsificate oficial și a nedreptăților comise în urmă cu 75 de ani redau și alte opinii: Prof. univ. dr. Petre Țurlea, Membru A.O.Ș.R. – „Condamnat la moarte în 1946, Ion Antonescu a rămas în inima Poporului Român”.

„În mai 1946, pentru a demonstra faptul că executarea lui Ion Antonescu ar fi fost dorită de întreg Poporul Român, comuniștii și aliații lor (între care cei din Uniunea Populară Maghiară, corespondenta U.D.M.R.-ului de astăzi) au organizat în toată Țara manifestații de susținere a condamnării la moarte. Poliția a raportat, de peste tot, și numărul participanților la Ploiești - 1.000; la Galați - 12.000; Constanța - 10.000; Brașov - 1.500; Sibiu - 20.000; Târgu-Mureș - 3.000; Craiova - 2.000 etc.. Dar, fiind campanie electorală pentru alegerile parlamentare, în multe locuri prilejul a fost folosit și pentru a fi atacate partidele istorice; s-a ajuns chiar la devastarea sediilor acestora, precum la Turnu-Măgurele, Luduș,

Caransebeș. În Transilvania, în centrele cu populație numeroasă maghiară demonstrațiile împotriva lui Antonescu s-au transformat în manifestații iredentiste maghiare; ungurii cereau asasinarea Mareșalului și pentru că acesta era simbolul patriotismului românesc. La Cluj, prilejul a fost folosit, de către cei 6.000 de participanți maghiari, ca să protesteze împotriva recente hotărâri a Conferinței de Pace de la Paris (7 mai) de a retroceda României întreaga Transilvanie, anulând astfel efectele Diktatului de la Viena din 1940.

Organizatorii comuniști de la București au avut și alte surprize. La Târgoviște, de exemplu, după manifestația unii participanți au scandat: „Sus Antonescu!”, „Jos Guvernul!”, „Trăiască Mareșalul!”. S-a voit să se demonstreze că însăși Armata dorea execuția lui Ion Antonescu. De aceea, în garnizoane au fost trimiși reprezentanți ai Guvernului ca să monteze astfel de aprobări colective. Dar, în majoritatea cazurilor, rezultatul a fost negativ. Sunt mai multe rapoarte în acest sens ale Poliției și Siguranței. Cel privind consultarea ostașilor din Garnizoana Odorhei este datat 22 mai 1946 și poartă titlul Militarii din Odorhei împotriva condamnării lui Antonescu: „Garnizoana din Odorhei a primit ordin ca să facă un referendum în legătură cu condamnarea la moarte a ex-mareșalului Antonescu. În acest scop a fost adunat întreg efectivul Cercului de Recrutare și al Cercului de Exploatare Odorhei, cărora un delegat al Marelui Stat Major, Secția Propagandă, le-a expus motivele condamnării lui Antonescu. Apoi, cei prezenți au fost întrebați dacă sunt pentru sau împotriva acestei condamnări. Răspunsul, dat prin ridicare de mâini, a fost împotriva condamnării, nefiind pentru condamnare decât delegatul M.St.M. În urma acestui rezultat, s-a procedat la o nouă votare, însă și de data aceasta toți militarii prezenți au fost împotriva condamnării”.

În multe alte locuri, mai ales din Transilvania, s-a întâmplat la fel. Într-un „raport contrainformativ” al Comandamentului Trupelor de Grăniceri, din 1 iunie 1946, se scrie: „La Centrul de Instrucție Grăniceri rezultatul votului asupra Sentinței de condamnare dată de Tribunalul Poporului în procesul ex-mareșalului Antonescu a fost: un vot pentru, iar restul contra”. Rapoarte cu conținut asemănător au venit din întreaga Țară. Toate reflectau sentimentul larg popular. Pentru români, Mareșalul era un erou. Pentru maghiari era un inamic al aspirațiilor lor revizioniste. În aceste condiții, trebuie menționat comportamentul deplorabil al Regelui Mihai, remarcat și de străini. Generalul american C.V.R. Schuyler raporta, la Washington, pe 2 iunie 1946: „Toate elementele societății bucureștene par consternate de execuție. Se pare că aproape toți se așteptau ca Regele să comute sentințele în ultima clipă. S-au exercitat presiuni teribile în acest sens asupra lui din toate părțile”. Mihai, însă, a considerat că moartea lui Antonescu fiind dorită de sovietici și de comuniști, trebuia să le facă pe plac, conservându-și astfel Tronul. O lașitate nedemnă de un cap încoronat. „În general - scria generalul american - poporul apreciază că nu s-a dovedit nimic împotriva Antoneștilor, în afara faptului că au pierdut războiul.” Vestea execuției a trezit un val de indignare.

(continuare în numărul următor)

WWW.TVV.RO

apariții

tipografice...

Biblioteca Municipală "Mihai Ralea" Huși

DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ

se acordă

d-lui prof. dr. DUMITRU V. MARIN
pentru contribuția la dezvoltarea
vieții culturale și publicistice vasluiene.

aprilie 2021

Manager,
jr. Alina Cipriana Tudose

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Vârșnicul în fața vulnerabilității sale

(continuare din numărul trecut)

Bătrânețea din perspectiva socială

Retragerea din viața profesională, dezangajarea din rolurile sociale active până atunci și însușirea altor roluri, de regulă pasive și limitate la familie, sunt cele trei elemente sociale de bază care afectează psihosocial vârstnicul. Adăugând acestor factori și gradul de dependență prin declinul biologic care devine din ce în ce mai evident, se poate spune că abordarea sociologică nu a dovedit cătuși de puțin o unanimitate în încadrarea și tratarea bătrâneții ca fenomen social. Din perspectiva abordării sociologice s-au desprins astfel trei modele diferite:

1. Modelul funcționalist - în care senectutea este considerată ca o dezangajare socială, având la origine o scădere a valorii și utilității sociale a vârstnicului. Consecința imediată este scutirea de responsabilitate, dependența de alții și ajutor din partea acestora. Sub acest aspect statutul vârstnicului poate fi asimilat cu cel al bolnavului, ceea ce s-a vădit a fi o greșală cel puțin din două puncte de vedere: întâi că bătrânețea are un caracter evolutiv și nu poate fi recuperată prin ajutor medical specializat, iar apoi că statutul său provizoriu sau tranzitoriu nu se regăsește decât în raport cu finalitatea, adică cu moartea și nu cu recuperarea sănătății ca în cazul bolii. Mai mult ca atât, adepții acestei teorii vorbesc de vârsta funcțională în exercitarea rolurilor sociale active excluzând copiii și vârstnicii, aceste categorii fiind acceptate doar în cadrul unui echilibru dintre categoriile de vârstă ce compun o colectivitate dată.

Teoria dezangajării totale, care stă la baza paradigmei funcționaliste, este contrazisă astăzi și pusă la îndoială de teoria activismului, care încearcă să valorizeze social vârsta a treia și să beneficieze profesional de experiența acestei categorii sociale, cu atât mai mult cu cât dinamica demografică o face din ce în ce mai reprezentativă. Deplasarea medianei vârstelor către vârsta senectuții impune modificarea politicilor sociale, cu reconsiderarea vârstelor în cadrul funcțiilor sociale, ceea ce în fapt conduce la tentativa tot mai evidentă de recuperare a capacităților productive ale vârstnicului.

2. Modelul conflictual - pune, în fapt, față în față generațiile tinere, active, cu cele vârstnice mai puțin active sau inactive, utilizând drept criteriu inegalitatea biologică și socială. Principiul acestei concepții este că lupta, competiția și conflictul între grupele de vârstă antrenează schimbări sociale și progrese pe calea bunăstării.

Se vede de la distanță că fondul teoriei este de sorginte marxistă, care statuiază lupta contrariilor în dialectica progresului social (vechi - nou, tânăr - bătrân) asimilând-o luptei de clasă, principiu comunist care a însângerat umanitatea de-a lungul a 72 de ani și mai continuă pe alocuri și astăzi. Prin urmare, competiția pentru locurile de muncă, discriminarea salarială, pensionarea obligatorie, creșterea procentului vârstnicilor în structura demografică, creșterea cos-

turilor vieții, consumul rapid al fondurilor destinate acestei categorii, a condus, în opinia unora, la creșterea poverii sociale, ceea ce a alimentat paradigma conflictului generând două curente contrarii;

- ageismul - care presupune discriminarea vârstnicului la nivel informal (percepția peiorativă

a vârstnicului în plan social), cât și formal (instituțional) - cu referire directă la excluderea de la angajare, retribuție și participare activă la viața socio-profesională și

-activismul - care subliniază utilitatea acestei categorii sociale grație experienței, competenței și eficienței muncii prestate, folosind ca argument faptul că marile realizări în domeniul artei, științei și culturii aparțin în marea lor majoritate senectuții.

Marele defect al acestei abordări este faptul că alimentează stări conflictuale prin acceptarea conflictului ca tendință naturală, valabilă și la om ca la orice ființă viețuitoare. Interesul diferit al generațiilor este folosit ca sursă de conflict, iar ceea ce devine cel mai nociv, este faptul că asimilează conflictul dintre generații principiului marxist al luptei de clasă.

3. Modelul interacționist; prin care vârstnicul se identifică în rândul celorlalte grupe sociale, datorită interacțiunilor firești ce se stabilesc între ele prin imagine, atitudine și participare. Această interacțiune creează în fapt, o identitate a vârstnicului, ce rezultă din ceea ce gândesc alții despre el și ce gândește el despre alții. Din aceste elemente se configurează ceea ce sociologii numesc „construcția socială a bătrâneții” din care va rezulta o sumă de atitudini informale și formale față de vârstnici.

Devalorizarea bătrâneții, cel puțin la nivel informal, rămâne și în acest model o caracteristică a contemporaneității, datorită etichetării simpliste a senescenței ca declin a capacităților funcționale, dependență socială și consum. În percepția publică se trece ușor peste faptul că aceste aspecte sunt pur individuale și că ele diferă de la individ la individ, împărțind populația vârstnică în două categorii; a) suferindă și dependentă și b) activă și viguroasă. Așa că, asimilând vârstnicul primei categorii, se realizează în fapt o discriminare pentru cea de a doua, situație care poate ajunge până acolo încât influențează chiar politicile de asistență socială și medicală. De aici și paradigma biomedicală, care efectiv medicalizează procesul de îmbătrânire, prin promovarea „cultului tinereții dobândite” prin intervenții medicale și, desigur, de aici o adevărată știință gerontologică și geriatrică ca fundament pentru industria farmaceutică dedicată acestui scop, devenită astfel extrem de profitabilă.

dr. Valeriu Lupu

(continuare în numărul următor)

TU ȘTII CE MAI RESPIRĂ ORAȘUL TĂU?

La Iași, printre nori și lalele înflorite, a fost „Săptămâna verde”, în care elevii ies din clase, au diferite teme în natură sau care implică discuții despre mediul înconjurător. Principalul obiectiv este respectul pentru tot ceea ce este viu și ne înconjoară cu generozitate!

Am organizat, la Casa de Cultură „Mihai Ursachi” din Copou, întâlnirea tematică Tu știi CE mai respiră orașul tău?, din fireasca îngrijorare că Iașul este unul din cele mai poluate orașe din țară. Din partea Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași - „Facultatea de Fizică”, am avut, ca invitat avizat în domeniu, pe dl.prof. univ. dr. SILVIU GURLUI. Împreună cu o echipă de cercetare, studenții și profesorii au realizat aparate speciale, performante pentru analiza calității aerului.

Expunerea Donului profesor Silviu Gurlui a început cu introducerea privind definiția poluării și a continuat cu grafice, pe cartierele orașului, la diferite ore, mai ales privind traficul! A continuat, cu prezentarea aparatelor de măsură, cu invitația de a achiziționa aceste aparate, de mici dimensiuni, uzuale pentru a ști care este gradul de poluare și măsurile care se pot lua pentru a proteja organismul de factorii agresivi! La un grad ce depășește limitele NU se iese din casă. NU se țin geamurile deschise!

Bineînțeles, a urmat un dialog cu elevii care au pus diferite întrebări, care au avut permisiunea să analizeze aparatul prezentat și care și-au exprimat ideile privind respectarea și protejarea mediului înconjurător, prin reducerea poluării orașului Iași.

A fost o lecție nu doar de “Săptămâna verde” ci, mai ales, de cultură civică iar prezența unui specialist care și-a făcut un obiectiv din a atrage atenția asupra poluării orașului Iași, a oferit substanță și plus-valoare unei teme de actualitate: CE respiră orașul tău, respiri și tu, drag elev, stimate cetățean!...poate ne mai gândim să tragem mașinile pe dreapta pentru noi și copiii noștri!

Luăm aminte?

Prof.dr. Luminița Cozmei

Horoscopul lunii

<p>Berbec (21 mar - 20 apr) <i>Luna aceasta aveți ocazia să câștigați niște bani.</i></p>	<p>Taur (21 apr - 21 mai) <i>Se întrevăd noi posibilități antreprenoriale.</i></p>	<p>Gemeni (22 mai - 21 iun) <i>Vă pregătiți pentru întâlnire cu un vechi prieten sau o călătorie.</i></p>	<p>Rac (22 iun - 22 iul) <i>Deja putem vorbi de începuturi noi. Nu vă neglijați familia.</i></p>	<p>Leu (23 iul - 22 aug) <i>Trebuie să te ocupi un pic și de gospodărie. Sănătatea este bună.</i></p>	<p>Fecioară (23 aug - 22 sept) <i>Nu te gândi la bani. Ei vin de la sine dacă te concentrezi pe muncă.</i></p>
<p>Balanță (23 sept - 22 oct) <i>Ca să fii de acord cu tine însuși ai făcut multe eforturi.</i></p>	<p>Scorpion (23 oct - 21 nov) <i>Discernământul s-a îmbolnăvit undeva. Trebuie să-ți analizezi atitudinea.</i></p>	<p>Săgetător (22 nov - 20 dec) <i>Oboseala și eforturile muncii dau roade de care începi să te bucuri.</i></p>	<p>Capricorn (21 dec - 20 ian) <i>Ai depășit situații grele în această viață. Luna aceasta va fi calmă.</i></p>	<p>Vărsător (21 ian - 20 feb.) <i>Ți-ai aranjat problemele dar financiar nu reușești încă.</i></p>	<p>Pești (21 feb. - 20 mart.) <i>Planuri de călătorie îți vor ocupa tot timpul în această lună.</i></p>

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

S-A STINS O STEA CULTURALĂ BĂRLĂDEANĂ

Domnul profesor GRUIA NOVAC, la venerabila vârstă de 90 de ani, a plecat dintre noi vineri, 15 mai 2026. S-a născut pe 22 noiembrie 1935, în satul Prodănești Vechi, comuna Ștefănești, raionul Florești din Basarabia, fiind fiul cel mare a lui BABA NOVAC. A fost profesor emerit, a predat limba română, fiind făuritor de năzuințe și ctitor de conștiințe. Iubit de elevi și apreciat de mari personalități, a fost un mare om de cultură, critic literar, istoric literar exigent, întemeietorul revistei Baaadul Literar și redactor al revistei Viața Noastră. Cetățean de Onoare al municipiului Bârlad a fost apreciat de colegi și comunitate. Preasfințitul Ignatie menționa că viața domnului profesor a fost dedicată slujirii culturii inimii și minții celor din jur. Cu o putere fină de analiză, eseist și filolog de o profundă erudiție, publicist implicat în viața culturală, a fost și rămâne un reper pentru generații, un model de eleganță a spiritului și a exigenței atât în viață cât și în publicațiile literare, domnul profesor având multe volume de critică literară. Drum bun către lumină, domnule profesor!

Ionel DORIN, membru U.Z.P.R.

Adrian Botez – Bardul Tragicului Contemporan

BEN TODICĂ

26 Mai 2026

Am fost fascinat de William Shakespeare încă din copilărie. Am vizionat de zece ori cele patru ore ale filmului Hamlet realizat de Kenneth Branagh și pot spune că, pe urmele celui mai mare scriitor al limbii engleze din secolele XVI–XVII, îl descopăr astăzi, în literatura română contemporană, pe Adrian Botez.

„Pentru un anumit segment al sensibilității literare contemporane românești, opera lui Adrian Botez poate fi receptată ca având o amplitudine tragică, filosofică și poetică comparabilă, prin intensitatea expresiei și dimensiunea vizionară, cu aceea a lui William Shakespeare în cultura europeană clasică. Așa cum Shakespeare a sintetizat marile tensiuni ale spiritului renescentist și ale condiției umane în secolele XVI–XVII, Adrian Botez este perceput de admiratorii săi drept o conștiință literară de mare forță metafizică și morală a literaturii române contemporane.”

Tipul de profunzime artistică pe care îl caut — tragedie, luciditate, destin, adevăr interior și forță poetică totală — îl regăsim în operele bardului Adrian Botez. Comparația cu Shakespeare nu vine dintr-o admirație conjuncturală, ci dintr-o sensibilitate literară autentică. Ceea ce simt atunci când îl citesc este monumentalitatea verbală, tensiunea morală, dramatismul existențial și dimensiunea cosmică a omului.

Aceasta este una dintre marile funcții ale artei autentice: nu doar să distreze sau să impresioneze, ci să trezească omul din interiorul omului.

La Shakespeare, tragedia nu distruge pur și simplu personajele; ea luminează adevăruri ascunse despre conștiință, putere, iubire, vină, timp și moarte. În Hamlet, această dimensiune devine aproape hipnotică: cuvintele par să deschidă camere secrete ale spiritului uman.

În mod asemănător, în prozopoeemele lui Adrian Botez adresate Omului descoperim o formă de terapie profund umană. Când spun „terapie”, mă refer la una dintre cele mai înalte experiențe estetice. Aristotel numea aceasta catharsis — purificarea și trezirea interioară prin arta tragică. Dincolo de termenul academic există însă ceva viu și profund: omul se vede pe sine mai clar după întâlnirea cu marile opere.

În acest sens, literatura lui Adrian Botez poate deveni, pentru cititorii care intră profund în universul său, nu doar lectură, ci experiență de confruntare spirituală și morală. Acolo literatura se transformă în destin, mărturie și act de trezire.

Scrisul lui Adrian Botez evocă, prin gravitatea reflecției asupra destinului uman și prin monumentalitatea expresiei poetice, filonul tragic și vizionar asociat tradiției shakespeariene. Există apoi și o adevărată arhitectură interioară a textului său — o construcție verbală care pătrunde în cititor și îi răcolește sufletul până în profunzime. Și apoi e arhitectura optică a textului care pătrunde în interiorul cititorului și-i LOPĂTEAZĂ SUFLETUL.

„Dacă William Shakespeare reprezintă pentru limba engleză apogeul dramatic și poetic al Renașterii europene, atunci, pentru anumite conștiințe culturale românești contemporane, Adrian Botez apare ca o voce de amplitudine comparabilă prin tragism, densitate simbolică și vocație metafizică.”

Literatura autentică nu adoarme spiritul. Ea îl trezește. Iar atunci când un scriitor reușește să atingă această dimensiune profund umană și metafizică, opera sa depășește simpla valoare estetică și devine experiență de conștiință.

În această lumină îl citesc și îl înțeleg pe Adrian Botez.

Ben TODICĂ

AUTORITATEA

George FILIP
ȘI TOAMNA VINE...

Ticu,
o fruză de țară
te prăjește ca băi mele...

Forgeti ty's
17 mai - 2012
Mouhessell

2011, mai!

AUTOGRAFELE

LANSĂRI DE CARTE
VIORICA LAURENT-CÎMPEANU

Vă invită
Sâmbătă, 6 iunie 2026, ora 11.00

Autoarea va lansa șapte cărți.
Editate în ultimile șase luni: cinci volume de poezie,
o piesă de teatru și o carte de povestiri pentru copii.

MODERATORI

Cassian Maria Spiridon – președinte al Filialei Iași a Uniunii Scriitorilor din România, director al Editurii „Timpul” și al revistei „Convorbiri Literare”
Trandafir Simpetru – președinte al Asociației Poeților Mondiali din România (World Poets Association), director al Editurii Scriitorilor Europeni, coordonator de proiecte literare internaționale.
Prof. Dr. Dumitru V. Marin – președinte al UZPR Vaslui, director al grupului de presă ziarul „Meridianul”, al revistei „Meridianul Cultural Românesc” și al TVV, personalitate marcantă a jurnalismului și culturii românești.

INVITAȚII DE ONOARE

Ciprian-Ionuț Trifan – președinte al Consiliului Județean Vaslui
Marcel Anghel – director al Teatrului „Victor Ion Popa” Bârlad
Dumitru Boroș – primarul municipiului Bârlad
Mariana Stratulat – scriitoare, jurnalistă, director al Casei de Presă și Editură „Libertatea” din Serbia
Gelu-Vociu Bichinet – director al Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătaru” Vaslui, director editorial al revistei „Milesciana”
Veronica Simionica Hasnaș – poetă, scriitoare, Republica Moldova
Theodora Spânu – secretar literar, Teatrul „Victor Ion Popa” Bârlad
Laurențiu Chiriac – director al Direcției de Cultură Bârlad (Primăria Municipiului Bârlad)
Elena Popoiu – vicepreședinta Societății culturale „Academia Bârlădeană”
Părintele Arhimandrit Iezechiel Ariton – stareț (oreot) al Mănăstirii Florești, județul Vaslui
Doina Guriță – scriitoare, jurnalistă, traducătoare, președinta UZPR Europress Spania
Oana Dor – poetă și președinta Cenaclului literar „Alexandru Vlașcu” din Bârlad
Doina Săcaranu – Televiziune PRO MEDIA Bârlad

Jurnaliști:
Mihaela Niculescu – jurnalistă, redactor Puls24.ro, Bârlad
Liliana Moga – jurnalistă și redactor-șef „Milesciana”, Vaslui

Profesori: Arleta Mariana Bucur, Dafina Plăcintă, Ion Bădea, Doina și Teofil Marcu

Excenetricii
SERGE MASCARO
ȘI
VIORICA CÎMPEANU-LAURENT

Spectacol Franco-Român
Sâmbătă 6 Iunie 2026
la ora 18:00

TEATRUL „VICTOR ION POPA” BĂRLAD

TEXT ȘI REGIE: VIORICA CÎMPEANU-LAURENT

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Volumul „Reflecții critice” de Johnny Ciatloș Deak, se constituie

Într-o vastă panoramă a literaturii române contemporane

Cartea Reflecții critice a scriitorului și promotorului cultural Johnny Ciatloș Deak se înscrie în tradiția criticii literare de întâmpinare, dar depășește simpla formulă a recenziei ori a cronicii literare, devenind un autentic document de conștiință culturală românească în diaspora contemporană. Volumul reprezintă nu doar o colecție de reflecții asupra unor opere și autori, ci și o radiografie spirituală a literaturii române actuale, văzută prin ochii unui om care trăiește literatura ca pe o misiune de suflet și de destin.

Încă din „Cuvântul autorului”, Johnny Ciatloș Deak își definește cu luciditate și sensibilitate crezul critic, afirmând că rolul criticului nu este acela de a judeca autoritar, ci de a deschide „noi ferestre spre o mai bună înțelegere” a operei literare.

Această poziționare axiologică oferă întregii cărți o dimensiune umanistă aparte, în care analiza literară este dublată permanent de empatie, responsabilitate și respect față de actul creator.

Volumul se constituie într-o vastă panoramă a literaturii române contemporane, reunind cronici, recenzii, medalioane literare și evocări dedicate unor autori din România și din diaspora. Fiecare text devine o formă de recuperare spirituală și de legitimare culturală, iar autorul își asumă rolul unui mediator între operă și cititor, între sensibilitate și reflecție, între tradiție și contemporaneitate. În paginile acestei cărți se întâlnesc poezia, proza, eseu, memorialistica și literatura confesivă, toate fiind analizate cu o atenție atent calibrată pe valorile autentice ale creației.

Critica lui Johnny Ciatloș Deak nu este una demolatoare și nici rece, academicizată excesiv, ci una caldă, comprehensivă, orientată spre descoperirea nucleului interior al operei. Autorul caută în fiecare volum vibrația umană, dimensiunea morală și spirituală a textului, emoția care transfigurează cuvântul și îl ridică la rang de mărturisire existențială. Tocmai de aceea, cronicile sale se citesc nu doar ca exerciții de interpretare literară, ci și ca eseuri despre condiția umană, despre credință, destin, memorie și identitate.

Din perspectivă stilistică, discursul critic este caracterizat printr-o remarcabilă fluiditate și expresivitate metaforică. Johnny Ciatloș Deak scrie cu pasiunea celui implicat afectiv în destinul culturii române și cu sensibilitatea unui poet care transferă în critica literară vibrația limbajului artistic. Fraza sa amplă, armonioasă, adeseori încărcată de imagini simbolice și reflecții filosofice, transformă lectura într-o experiență estetică în sine. Criticul nu disecă steril textul, ci îl însoțește într-o formă de dialog interior, într-o comuniune spirituală cu autorul și cu universul operei.

Un aspect definitoriu al acestui volum

il constituie dimensiunea sa recuperatoare și documentară. Cartea conservă nume, opere, evenimente și stări de spirit ale unei epoci literare extrem de dinamice, devenind astfel un reper important pentru viitorii cercetători ai fenomenului cultural românesc contemporan. În acest sens, volumul capătă valoarea unei arhive afective și intelectuale a literaturii române de pretutindeni.

Meritul major al autorului constă și în faptul că promovează constant cultura română pe mapamond, prin activitatea editorială desfășurată la Montreal, prin revistele, antologiile și proiectele culturale coordonate, prin susținerea scriitorilor români din diaspora și din țară, dar și prin organizarea unor evenimente literare care creează punți reale între comunități spirituale aparent îndepărtate. Activitatea sa a fost remarcată în numeroase publicații culturale, unde este considerat un important promotor al culturii române contemporane și un animator cultural de excepție.

Prin editura Globart Universum și prin proiectele culturale dezvoltate în Canada, Johnny Ciatloș Deak contribuie decisiv la menținerea identității spirituale românești în diaspora și la afirmarea valorilor literare autentice în spațiul internațional. Critici, scriitori și jurnaliști culturali au remarcat în repetate rânduri amploarea acestui demers cultural și rolul său în promovarea literaturii române contemporane.

Cartea se încheie inspirat cu o amplă bibliografie și cu o consistentă biobibliografie a autorului, elemente care certifică dimensiunea impresionantă a activității sale culturale și literare. Zecile de premii, diplome și distincții primite de-a lungul timpului reprezintă recunoașterea firească a unei munci neobosite puse în slujba culturii române, a promovării limbii române și a valorilor identitare naționale. Aceste distincții nu sunt simple onoruri simbolice, ci mărturii ale impactului real pe care activitatea lui Johnny Ciatloș Deak îl are asupra comunităților culturale românești din întreaga lume.

În esență, Reflecții critice este mai mult decât o carte de critică literară: este o declarație de credință în puterea cuvântului, în noblețea culturii și în continuitatea spiritului românesc dincolo de granițe. Volumul demonstrează că literatura poate deveni un spațiu al solidarității sufletești, al memoriei vii și al rezistenței prin cultură.

Prin această lucrare, Johnny Ciatloș Deak confirmă încă o dată că aparține acelei categorii rare de oameni pentru care cultura nu este o profesie conjuncturală, ci o vocație totală, trăită cu pasiune, responsabilitate și devotament. Iar această carte rămâne o mărturie durabilă a unei conștiințe culturale profund implicate în destinul literaturii române contemporane.

AL.Florin Țene

COMUNICAT DE PRESĂ

Program Cinema Ateneu | 1-7 mai 2026

Bun găsit,

Vă transmitem programul săptămânal al proiecțiilor de la Cinema Ateneu Iași pentru perioada 29 mai - 3 iunie 2026.

În această perioadă, publicul poate descoperi o selecție variată de filme, inclusiv premiere și titluri premiate internațional. Programul include atât producții europene, cât și filme apreciate în marile festivaluri de cinema.

De asemenea, dacă printre titlurile din program se află filme pe care doriți să le vizionați, vă invităm cu drag să ne scrieți. Ne-ar face plăcere să vă avem alături de noi în sala de cinema.

Vineri, 29 mai 2026

18:00 – Mirrors No. 3 – Miroirs No. 3 – (regia Christian Petzold) – PREMIERĂ – AP 12

20:00 – Cravata galbenă – The Yellow Tie - (regia Serge Ioan Celebidachi) – AG

Sâmbătă, 30 mai 2026

13:00 - Raliul de la Paris la Piramide – Rally – From Paris to the Pyramids – (regia Rasmus A. Sivertsen) – 2D/Dublat – AG

15:00 – Nuntă ca-n Balcani – The Wedding – (regia Igor Seregi) – PREMIERĂ – AP 12

17:00 – Kill Bill: The Whole Bloody Affair - Kill Bill: The Whole Bloody Affair – (regia Quentin Tarantino) – PREMIERĂ – IM 18 – Interzis minorilor sub 18 ani

Duminică, 31 mai 2026

11:00 - Miss Moxy – Miss Moxy – (regia Vincent Bal, Wip Vernooij) – 2D/Dublat – AG

13:00 - Heidi – legenda râsului din Alpi – Heidi – Rescue of the Lynx – (regia Aizea Roca Berridi, Toby Schwarz) – 2D/Dublat – AG

15:00 - Mirrors No. 3 – Miroirs No. 3 – (regia Christian Petzold) – AP 12

17:00 - Nuntă ca-n Balcani – The Wedding – (regia Igor Seregi) – AP 12

19:00 – Kontinental '25 – (regia Radu Jude) – N 15 – Nerecomandat sub 15 ani

Miercuri, 3 iunie 2026

18:00 – Comatogen – (regia Igor Cobileanski) – N 15 – Nerecomandar sub 15 ani

20:00 - Diavolul se îmbracă de la Prada 2 – The Devil Wears Prada 2 – (regia David Frankel) – AP 12

Preț bilet normal: 25 lei

Detalii pe:

Facebook: Cinema Iași

Site-ul: www.cinemiaiasi.ro

Cu cele mai bune gânduri,

Echipa Ateneului Național din Iași

0749,863,162

www.facebook.com/AteneulNationalIasi

www.ateneuiasi.ro

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

SUB SEMNUL DESTINULUI

(continuare din numărul trecut)
Un nou festival. Al doilea în doar două luni.

Un festival în care femeile urmau să ocupe locul central, devenind sufletul unei sărbători dedicate sensibilității, frumuseții și creației. Atmosfera se anunța aparte, încărcată de emoție și poezie, iar participantele aveau să aducă în fața publicului cele mai frumoase versuri dedicate femeii și eternului său rol în lume.

Manifestările urmau să se desfășoare în două locații diferite. Prima parte avea loc la sediul Ambasadei României din Belgrad, unde o parte dintre noi aveam privilegiul de a recita și de a participa la lansarea unei antologii ce reunea exclusiv poezii dedicate femeii.

Și, poate în mod firesc, gândul m-a purtat către o întrebare: cine a inițiat pentru prima dată Ziua Femeii și de ce a fost aleasă tocmai data de 8 martie — o zi care rămâne aceeași, indiferent dacă sărbătoarea cade într-o duminică sau în mijlocul săptămânii?

Cred că aici se impune o scurtă explicație.

Ziua de 8 Martie, cunoscută astăzi drept Ziua Internațională a Femeii, nu a fost creată de o singură persoană și nici nu s-a născut într-un singur moment istoric. Ea își are originile în mișcările muncitorești și în lupta pentru drepturile femeilor de la începutul secolului al XX-lea.

Numele cel mai frecvent asociat cu ideea unei zile internaționale dedicate femeilor este cel al Clarei Zetkin. În anul 1910, în cadrul Conferinței Internaționale a Femeilor Socialiste de la Copenhaga, aceasta a propus instituirea unei zile dedicate susținerii dreptului la vot și promovării egalității femeilor.

Prima celebrare a avut loc în anul 1911, în mai multe țări europene. Ulterior, data de 8 martie s-a consacrat de-

finitiv după protestele muncitoarelor din Petrograd — actualul Sankt Petersburg — din anul 1917, evenimente care au avut un rol important în declanșarea Revoluției Ruse. Mai târziu, în anul 1975, Organizația Națiunilor Unite a recunoscut oficial Ziua Internațională a Femeii.

Mă bucuram enorm că și în Serbia fusese luată această inițiativă și că exista dorința organizării unei asemenea întâlniri culturale și spirituale.

Așa cum menționasem și în articolul din numărul trecut, am avut privilegiul de a recita. Înainte de a-mi rosti poezia, am simțit nevoia să mărturisesc că nu era un text recent. În paginile antologiei se regăsea o altă poezie semnată de mine, însă am ținut ca, în acel moment, să citesc una scrisă cu douăzeci și opt de ani în urmă, pe colina unui deal, într-o pădure de deasupra orașului Liov, din Ucraina, în peregrinările mele și în încercarea disperată de a ajunge în Franța.

Cât de mult se schimbaseră lucrurile de atunci și până astăzi!

Pe atunci fugeai, riscai, trăiai cu teama fiecărui pas. Acum eram liberă.

Poemul acela mi s-a părut potrivit pentru acel eveniment și cred că nu mai este nevoie să spun că a stârnit emoție. Am văzut persoane din primele rânduri ștergându-și lacrimile, iar eu însămi simțeam cum sufletul îmi tremură. Poate că plângeam și eu, dar în tăcere, undeva adânc, în mine.

Acea poezie, scrisă cândva în frig, în nesiguranță, pe ascuns, la lumina unui foc, avea acum șansa de a fi citită într-un cadru pe care nici în cele mai îndrăznețe imaginații nu l-aș fi crezut posibil. Și totuși, devenise realitate.

Exact ca în versurile mele: eram liberă, mă simțeam descătușată, zburam spre alte orizonturi — nu cerești, ci pământești. Mai aveam oare ceva de împlinit? Așa cum am mai spus, chiar dacă poate pare repetitiv, îmi continuam drumul pe itinerarul trasat de destin.

Am vorbit atât despre acele câteva minute petrecute în acea atmosferă aparte, însă nu trebuie să omit

esențialul. Mulți dintre dumneavoastră, cei care poate veți ajunge la aceste rânduri, vă veți dori să aflați cum sună poemul despre care am vorbit.

Așadar, continuarea articolului mai poate aștepta puțin, pentru a face loc poeziei.

Deși aproape autobiografică, ea rămâne și un îndemn, un gând adresat femeilor — aceste ființe minunate, singurele capabile să dăruiască viață și să asigure continuitatea speciei umane.

Fugi, femeie, spre lumină!

*Fugi, femeie, nu mai plânge,
Lasă noaptea-n urma ta,
Nici un lanț să nu te frângă,
Ești născută a zbură.*

*Nu e vina ta, ascultă,
Nimeni n-are drept să-ți ia
Zâmbetul și mâna caldă,
Nimeni să te țină-n ea.*

*Nu e dragoste, e jugul
Pus pe umerii tăi goi,
Nu e casă, e o temniță
Fără vise și eroi.*

*Fugi de palma ce te arde,
De cuvântul greu, murdar,
Lumea-ntreagă te așteaptă,
Ai puterea-n piept, măcar!*

*Nu te teme de nimic,
Cerul știe drumul tău,
Nu ești singură, ridică-ți
Sufletul din hău.*

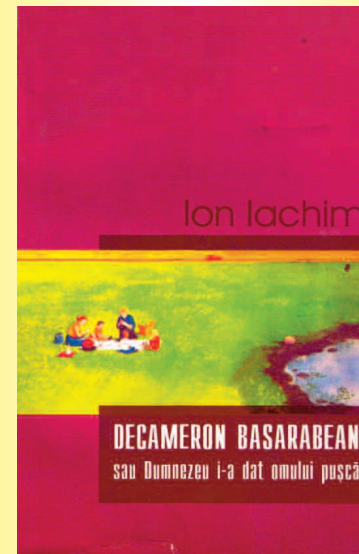
*O să doară, dar durerea
E doar primul pas spre zori,
După ploaie, după umbră,
Vine ziua fără nori.*

*Fugi, femeie, rupe lanțul,
Nu-ți lăsa inima-n chin,
Ești lumină, ești putere,
Ești un cântec de senin!*

*Și când cerul te va prinde
Într-un braț curat, frumos,
Ai să știi că-n lumea asta
N-ai trăit fără de rost!*

(continuare în numărul următor)
Viorica Cîmpeanu-Laurent

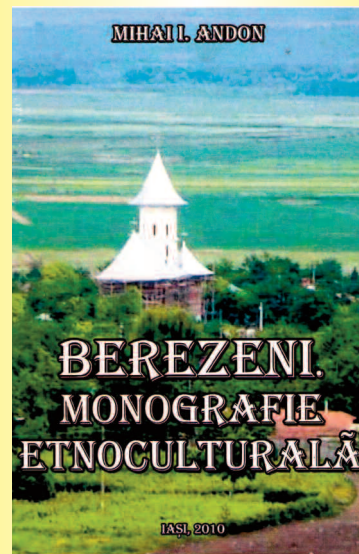
DIN

PUBLICAȚIILE

COLABORATORILOR

**Ziarul
Meridianul
oferă
spațiu
publicitar.**

SONETUL HAZULUI DE NECAZ

E secetă, șomaj și ca atare
Al vieții curs e tot mai descendent,
Industria-i în prag de faliment
Și-auzi de "tunuri" care mai de care...

E leul slab, corupția-i în floare,
Aleșii noștri dorm în Parlament,
Guvernul eunuc e impotent,
Așa, încât, "mon cher, e criză mare"!

Dar vezi, românu-i hâtru-n Europa;
El poate depăși ușor sincopa
Și colapsul acesta serios,

Deoarece așa precum se știe
Sunt multe "boli" în biata Românie,
Dar râsul la români e sănătos!!

Vasile VAJOGA

RONDELUL VINULUI

Mă simt bogat în eul meu,
Iubiri înalte cresc în mine,
Cu spada mea înving pe-oricine...
De-aceea, cred, că sunt un zeu.

Pe toți îi înfloresc în bine
Am loc ales în Empireu
Mă simt bogat în eul meu,
Iubiri înalte cresc în mine.

Pe râul vieții merg cu tine
Să-ți țin curajul treaz mereu,
Și sper s-ajungi la apogeu
Pe drumul de capcane pline

Căci sunt bogat în eul meu.
Constantin PROFIR

RONDELUL ȘEFULUI

I-am făcut o epigramă,
N-am știut că mă complic...
Am sperat că ține seamă
Că eu nu-i sunt inamic.

Firu-n patru nu-l despic
Și nu fac din asta dramă;
I-am făcut o epigramă,
N-am știut că mă complic.

Șefu-atunci la el mă cheamă
Și-mi vorbește cam peltic:
„După ce că ești mai mic,
Pentru ce, măi panaramă,

Mi-ai făcut o epigramă?”
Constantin BUCOS

**APĂRUTE
ÎN
MCR ...**

SONET NOSTALGIC

Ce vremuri mai erau la noi pe-atunci,
De care nici o clipă n-am uitat,
Când hoinăream prin codru - nveșmântat
Ori alergam desculț prin văi și lunci.

Gospodăroși toți oamenii din sat
Mergeau la hore, nunți, scăldau și prunci,
Se ajutau la casnicele munci
Și orișicând puteai primi un sfat.

Aveau lăicere-ntinse pe divan,
Războiul nu lipsea din nici o casă,
Bărbații-aveau căciuli de astrahan,

Avându-i și pe feciorași la coasă.
Iar femeiușca-n șorț și fără fard
Lascivă sta cu coatele pe gard.
Vasile LARCO

Un zâmbet cu Nicolae Viziteu

Epigrame

DEFINIȚIA FAMILIEI

Referendumul cel nou
Spune că, la o adică,
Un pârdaľnic de popou
Este tot o păsărică.

BONCĂLUIT

Din vaea cerbilor se-aude
Boncăľuit de-mperechere,
De prin brădet și ierburi ude,
Vin ciute-n goană... la plăcere!

EPIGRAMA

Epigrama e o strofă
Izvorată dintr-un gând
Ce, cu ultimul ei rând,
Bagă cititoru-n cofă.
Sorin FINCHELSTEIN, Canada

NU AȘTEPTA

De vrei să-ți faci o bucurie,
Nu aștepta să fii chemat,
Că niciodată n-o să fie
Așa cum tu... te-ai așteptat.
Vasile UNGURĂȘU

LA SENECTUTE

Chiar și așa, la vârsta-a treia,
Îmi vine să mănânc femeia
Atrăgătoare-n toate cele...
Și tare-aș vrea, dar n-am... măsele!
Mihai CABA

**UNEI DOCTORIȚE
ÎN AUTOBUZ**

Locul ți-a cedat atent,
Bucuria ți-a fost mare,
Fost-a primul pacient
Pus de tine pe picioare!
Ioan ZAHARIA

EPITAF

UNUI FOST JUDECĂTOR

După-atâta timp în care,
Cu mult zel a profesat,
I-a venit și lui, se pare,
Rândul de-a fi judecat!
Angela PISTOL

CONJUGALĂ

Tristă este viața-n doi
Presărată doar cu tină;
El e-un familist de soi,
Ea, un soi de libertină.
Ioan MAFTEI-BUHIĂESCU

UMOR

BANCURILE SĂPTĂMÂNII!

Te încălzesc
fără creșterea facturii la gaze!

La service:
-Buna ziua.Am venit
pentru o verificare la
roată. Nevastă-mea
spune ca are probleme.
-E dezechilibrata?
-Da, si ea si mă-sa.

de la
colaboratori
Cornelia Ursu

Sunt convins că
reîncarnarea
există.
Unele persoane
nu pot deveni
atât de proaste
într-o singură
viață!

SOARTA TRISTĂ A POPULAȚIEI MOLDOVEI DINTRE NISTRU ȘI PRUT

(continuare din numărul trecut)

Românii din Moldova dintre Nistru și Prut au prins vremuri grele, după reocuparea de către URSS la 24 august 1944: introducerea obligativității folosirii limbii ruse, înlocuirea alfabetului latin cu cel slav, masive deportări în Asia, falsificarea istoriei, interzicerea relațiilor cu România, efectuarea stagiului militar de către tinerii moldoveni și repartizarea lor în producție cât mai departe de casă, pentru a uita obiceiurile și tradițiile românești și a se încadra în marea familie a popoarelor sovietice. Cu toate acestea, populația românească a supraviețuit prin conservarea, mai ales în mediul rural, a datinilor, credinței și obiceiurilor strămoșești.

BASARABIA ÎN CONTEXTUL EUROPEAN

Căderea imperiului sovietic, în 1991, i-a determinat pe românii dintre Prut și Nistru să proclame independența deplină a Republicii Moldova, la data de 27 august 1991. După mai mulți ani de dominație a comuniștilor, la conducerea Republicii Moldova a reușit să acceadă alianța unor forțe progresiste, în frunte cu liberalii și democrații, alianță care s-a înscris pe linia aplicării unor legi, care au asigurat dezvoltarea democratică a țării și deschiderea spre Uniunea Europeană.

Însă în anul 2016 forțele progresiste românești din Republica Moldova au suferit o grea înfrângere, la cârma țării revenind, după mulți ani, adepții lui Voronin, în frunte cu Igor Dodon, care a făcut eforturi intense să abată Republica Moldova de la alianța cu Uniunea Europeană, orientând-o spre Rusia.

Patrioți moldoveni – români, cu sprijinul impresionat al tinerilor, dau speranțe de unire cu România. Ei desfășoară activități de cunoaștere a Istoriei Românilor de către tineri, proclamarea limbii române ca limbă oficială în Republica Moldova. Români moldoveni militează pentru reînscriserea Republicii Moldova pe cale europeană și aplicarea unor legi progresiste în Moldova. De asemenea își propun să dezvolte economia, învățământul, cultura și să îmbunătățească condițiile de viață al populației.

Opoziția în frunte cu Igor Dodon se opun cu înverșunare pregătirii românilor basarabeni pentru reunirea cu Patria Mamă și al venirii Moldovei în concertul european. În ianuarie 2021, Igor Dodon s-a întâlnit cu ambasadorul Federației Ruse la Chișinău, Oleg Vasnețov, deși nu avea calitatea de șef de stat, discutând trei probleme: acordul dintre Republica Moldova și Federația Rusă cu privire la protecția socială a moldovenilor, care trăiesc sau muncesc în Rusia, livrarea în Republica Moldova a vaccinului rusesc, extinderea regimului preferențial pentru exportul de produse agroindustriale moldovenești pe piața rusă.

În prezent opoziția de la Chișinău se opune cu înverșunare actualei conduceri politice, făcând jocul puterii de la Moscova, care amenință cu invadarea teritoriului Republicii Moldova. România face mari eforturi de ordin material și prevenirea tulburărilor între Prut și Nistru. Populația Moldovei dintre Prut și Nistru a obținut un deosebit succes în alegerile parlamentare din 28 septembrie 2025 și speră că, Republica Moldova va fi primită în Uniunea Europeană și se va reuni cu patria mamă – România.

Președinta Republicii Moldova, Maia Sandu și alți patrioți din Republica Moldova au desfășurat vizite în România și în alte țări europene și speră că, vor primi ajutor pentru primirea în Uniunea Europeană. România nădăjduiește că, Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii vor ajuta la ridicarea economiei României Reunite, pentru binele populației din spațiul Carpato-dunărean și nistrean.

Bibliografie:

1. Constantin Kirițescu, *Istoria Rzboiului Pentru Întregirea României*, vol. 3, Editura Karta Graphic, Biblioteca Județeană „Nicolae Iorga” Ploiești, 2014;
2. Nicolae Iorga, *Basarabia noastră*, Ploiești, Editura Libertas, 2012;
3. Constantin C. Giurăscu, *Istoria Românilor*, vol. III, partea I-a;
4. Gheorghe I. Brătianu, *Originile și formarea unității românești*, București, Editura Academiei de Înalte Studii Militare, 1995.
5. Viorica Moisiuc, *Calvarul Românilor în lupta pentru eliberare și întregire națională*, vol. I (1600-1918), Editura Fundației România de mâine, București, 2020;
6. Dumitru Munteanu Râmnicean, *Pentru Basarabia*, Ploiești, Editura Libertas, 2012;
7. Alexandru V. Boldur, *Istoria Basarabiei*, vol. II, Editura Timpul, 2016;
8. Anton Moraru, *Basarabia sub jugul colonial al Rusiei țariste (1812-1917)*, Chișinău, Editura Labirint, 2012;
9. Valeriu Matei, *Pactul Ribbentrop-Molotov și agresiunea sovietică împotriva României*, Culegere de documente 1939-1991, Editura Libertas, Ploiești, 2012;
10. Nicolae Arnăutu, *12 invazii rusești în România*, Editura Vestală, București, 1996;
11. Constantin Chiper, *Cronica militară a Județului Vaslui*, Editura Pim, Iași, 2012;
12. Constantin Chiper, magistrat Nicolae Mihai, Mircea Fitcal, *Omagiu eroilor Județului Vaslui*, Editura Sfera, Bârlad, 2016;
13. Constantin Chiper, Miluță Moga, Mihai-Cristian Șelaru, *Patria înainte de toate. Contribuția vasluienilor la Marea Unire*, Editura Pim, Iași, 2018;
14. Constantin Chiper, Neculai Ursu, *Vasluenii în războaie*, Editura Karta Grafic, Ploiești, 2020;
15. Colonel Florin Șperlea, *Unirea Basarabiei cu România, un act istoric*, Observatorul Militar nr. 12, din 27 martie – 3 aprilie 2018.

col. (ret.) Constantin CHIPER

COMUNICAT DE PRESĂ

POLIȚIST VASLUIAN MEDALIAT LA CAMPIONATUL MONDIAL DE ARTE MARȚIALE

În perioada 22 - 25 mai 2026, la București, în incinta Sălii Polivalente Dinamo, a fost organizat Campionatul Mondial de Qwan Ki Do Seniori și Veterani la care au participat peste 300 de sportivi practicanți.

Sportivii, femeii și bărbații, reprezentanți ai celor 32 de țări afiliate Federației Internaționale de Qwan Ki Do, au concurat pe diferite categorii de vârstă pentru obținerea locurilor pe podium, în această disciplină atât de importantă pregătirii mentale și fizice a sportivilor.

Subcomisarul de poliție Adrian - MÎNDRU, ofițer specialist în cadrul Serviciului de Investigare a Criminalității Economice al Inspectoratului de Poliție Județean Vaslui, participă la acest tip de evenimente sportive din anul 2000.

Anul acesta, ofițerul hușean a obținut două medalii de aur la categoria peste 40 de ani, una la probele tehnice THAO QUYEN și una la proba de lupte GIAO DAU.

Adrian este polițist din anul 2003, a început să practice și nobilul sport de origine chino-vietnameză din anul 1997 și este multiplu campion și vicecampion național, la campionatele Qwan Ki Do, atât la probele de luptă cât și la cele de arme tradiționale.

Felicitări pentru rezultatul obținut, Adrian!

Au Apărut

Prof. Dr. Dumitru V. Marin

MERIDIANUL (VASLUI - BÂRLAD)
AXĂ CULTURAL-INFORMAȚIONALĂ

DUMITRU V. MARIN (Prof. dr.)

EDITORIALE ...

ȘI VIAȚĂ

DUMITRU V. MARIN

BÂRLAD - VASLUI PAMFILE-MARIN

DESTINE ISTORICE

Tipografic

EDITURA PIM IASI 2020

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Condrătești – sat din plămădiri cerești

Condrătești – sat din plămădiri cerești

O carte despre rădăcini, memorie și vibrația trecutului

În istoria fiecărui sat există momente, în care tăcerea cărărilor încărcate de timp și pline de dor, se ridică la rang de mărturie, iar cuvântul oamenilor devine temelie unei memorii, ce nu se lasă uitată... trăiește în inimă, în amintire, în graiul părinților și în lumina copilăriei.

Cu respirația lui de vatră veche și drumuri, care poartă în pulbere urmele a tot ce a fost și a tot, ce va fi, satul Condrătești, Ungheni - sat de oameni gospodari, de suflete curate și de tradiții care au trecut cu demnitate prin timp, a împletit cinci destine în cununa aceluiași crez: dragostea de neam, de pământ și de oameni.

Din dorul pentru acest colț de lume, din iubirea pentru rădăcini și din respectul față de trecut s-a născut Antologia „Condrătești - sat din plămădiri cerești”, o lucrare de suflet realizată prin efortul și dăruirea a cinci autori băștinași ai satului: Vasile Fotescu, Veronica Simionica-Hasnaș, Ala Tonu-Coșcodan, Petru Hasnaș și Dumitru Buruiană.

Fiecare autor vine cu propria sensibilitate, cu propriul univers interior, însă toți sunt uniți de aceeași rădăcină spirituală: dragostea pentru satul natal. Din această comuniune sufletească s-a născut o lucrare autentică, în care cuvântul capătă valoare de document afectiv și de patrimoniu cultural.

Astfel, deschidem o poartă spre sufletul satului nostru - Condrătești. Un loc care nu este doar un punct geografic pe hartă, ci o parte vie în fiecare dintre noi.

Această carte nu este, doar, o simplă adunare de texte literare. Ea devine o punte între generații, o mărturie vie despre identitate, credință, neam și apartenență.

Pentru mine, această antologie este o întoarcere acasă- în cuvânt, în vibrația trecutului, în adâncul rădăcinilor.

Ca autor al unor lucrări incluse aici, simt recunoștință și emoție. N-am făcut, decât, să ascult și să aștern pe hârtie, ce satul mi-a șoptit în tăcere.

Am scris despre Condrătești cu dor și respect, încercând să păstrez viu ceea, ce timpul nu trebuie să șteargă: oamenii, locurile, sufletul satului.

Fiecare rând scris poartă în el frumusețea satului basarabean, glasul părinților, ecoul copilăriei, mirosul pământului, ecouri de glasuri stinse în timp, a oamenilor simpli și demni, care au știut să trăiască frumos, chiar și în vremuri grele... Și dorul, ce nu pleacă niciodată...

Și cred cu tărie, că atunci când ne adunăm amintirile - le dăm valoare, le salvăm de uitare...

Prin poezie, evocare, reflecție și mărturisire, autorii reușesc să transforme pașii trecutului în

lumină și cuvântul în emoție. Cititorul descoperă nu doar istoria unui sat, descrisă în versuri, ci și istoria sufletului omenesc - cu dorurile, căutările și speranțele sale, nostalgia satului natal, cu umbrele caselor împovărate de vreme, acolo unde fiecare hudiță ascunde o taină și fiecare izvor păstrează o amintire, freamătul unei Moldove rurale, care încă își poartă cântecul în sânge.

În numele acestor cinci creatori, cartea de față se deschide ca un altar al cuvântului, un spațiu în care memoria și inspirația se aștern în aceeași filă.

Orice poem e o treaptă către înțelegerea unei lumi, ce respiră prin scriitori, iar fiecare scriitor, e o făclie lăsată în urmă, ca semn că satul trăiește, atât timp, cât cineva îl rostește.

Prin antologia „Condrătești – sat din plămădiri cerești” am adus o plecaciune, satului Condrătești - locul unde, cinci voci, ne-am adunat într-o singură lumină.

În același timp, este un omagiu, adus părinților, strămoșilor, care au păstrat cu sfințenie tradițiile, limbajul și valorile neamului. Este o chemare spre întoarcerea la izvoare, spre respectul față de identitate și spre redescoperirea frumuseții satului Condrătești.

Este o mărturie. A noastră. A tuturor.

O inimă deschisă peste timp.

Prin ea, ne spunem povestea mai departe, pentru cei, care sunt și cei, care vor veni, o poveste, ce se simte - în adâncul inimii, în sânge, în liniștea, care ne cheamă mereu înapoi.

Lansarea acestei antologii s-a desfășurat la 17 mai, a.c., în incinta Centrului Academic Internațional „Mihai Eminescu” din Chișinău, oferind comunității o zi plină de emoție, lumină sufletească și comuniune literară. Evenimentul s-a remarcat printr-o atmosferă culturală deosebită, o sărbătoare a spiritului și a memoriei colective, reunind oameni de cultură, scriitori, iubitori ai literaturii, consăteni și toți cei, care poartă în suflet dragostea pentru satul basarabean, care cred în puterea cuvântului, în frumusețea tradiției și în valoarea rădăcinilor noastre spirituale.

Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, asemenea cărți devin adevărate izvoare de lumină, păstrând vie legătura dintre trecut, prezent și viitor.

Condrăteștiul nu este, doar, un sat. Este o stare a inimii. Este locul unde dorul învață să vorbească în limba sufletului.

Grație, tuturor celor, care au contribuit la apariția acestei lucrări - celor ce au scris, au adunat, au păstrat și au crezut în acest proiect, împreună, am reușit să dăm glas unui sat întreg...

Cu recunoștință și dor, pentru Condrătești - satul care trăiește prin noi toți...

Veronica Simionica-Hasnaș

CU POEZIE

COLȚUL

Veronica Simionica-Hasnaș

La o margine de lume

La o margine de lume, legănat de vânt în zori,
Satul meu își țese-n glie, soarta, pe al său decor...
Sub icoane cu răbdare arde candela cu spor
Din făclia ce pulsează curge clipa-n viitor.

Pe cărare stă tăcerea ca o strajă în pridvor,
Numărând din depărtare, anii, ce se pierd în zbor.
Fiecare hudiță și poartă, spune-n șoaptă un trecut,
Iar în fumul ce se-nalță veșnicia s-a născut.
La o margine de lume, sub un nor și sub o stea,
Doarme satul meu în humă, scufundat în lumea sa,
Se înclină peste garduri meri în floare, așteptând,
Pașii mamei, glasul tatei-umbre blânde din pământ.
Vântu-și plimbă jalea-n crânguri, clopotul mai bate rar,
Și prin ceața de pe vale trece timpu-n ritm fugar.
Răstignirea la răscruce, tristă, veche și smerită,
Își ridică-n sus privirea către vremea nesfârșită.
Fumul iese din căsuțe ca un vis ce vrea să zboare,
Iar cocoșii cheamă zarea peste dealuri, pe răcoare...
O icoană-n casa mare strălucește-nopti de dor,
Amintind de cei plecați în lumina viselor.
La o margine de lume, printre dealuri și livezi,
Casele, cu frunți plecate, țin ascunse-n prag povești,
Zvonul lin din deal mai bate, cu un glas de nostalgie,
Pentru cei plecați departe, ținând drumul pribegiei..
Sus pe deal spre Năpădeni, luna spală-n taină satul,
Și-i adună-n flori de nuc duhul, viața și păcatul.
Iar din zări, din cerul serii curg chemări din vechi misterii,
Printre veacuri de suspine, la o margine de lume...
La o margine de lume, unde doru-i legământ,
Satul meu e o rugăciune scrisă-n cer și pe pământ...

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Primum materiale
pentru revista
Meridianul
Cultural
Românesc

nr. 46 PRIMIM
MATERIALE

anunț-reclamă

WWW.TVV.RO

ADOPTAȚI RESPONSABIL!

Asociația Șerby Rescue & Adopt tel: 0742 754 156

Adoptă un suflet

tel: 0742 754 156

Pentru publicarea materialelor dumneavoastră în ziar/revistă materialele trebuie să respecte următoarele reguli:

- textul trebuie trimis în format Word, editabil
- numele fișierului Word trebuie bine să conțină și numele dumneavoastră,
- la fel și pozele - de preferat format jpg.
- materialele în format PDF vor fi publicate cu întârziere, este posibil să conțină greșeli de ortografie și punctuație.
- vă rugăm să trimiteți materialele în timp util ca să le putem selecta și prelucra.

Vă dorim multă inspirație și pu-tere de muncă.

Cu drag, redacția.

INVITAȚIE
LANSARE DE CARTE
ȘI SPECTACOL

ȘAPTE CĂRȚI.
O VIAȚĂ.
O SCENĂ.

Sâmbătă 6 Iunie 2026

Intr-o zi aparte,
autoarea își dezvăluie universul
prin cuvânt și prin joc scenic.

Lansare simultană a șapte volume,
urmată de un spectacol original,
scris și interpretat de autoare.

Am onoarea și bucuria de a vă invita la un moment
unic și memorabil: pentru prima oară, voi lansa
în aceeași zi șapte cărți noi, fiecare explorând
lumi diferite - poezie, proză și teatru
- șapte povești, șapte emoții, o singură călătorie.
Vă aștept cu drag să fiți parte din această premieră
și să împărtășim împreună magia cuvântului
și a scenei.

TEATRUL „V. I. POPA”
DIN BĂRLAD

Ⓧ ORA 11:00 — Lansare de carte
Ⓧ ORA 18:00 — Spectacol

Oferim spre închiriere 2 camere, baie bucatărie la casă.

Vaslui, zona centrală.

Preț avantajos

telefon 0744.231380

Sub Înaltul Patronaj al Majestății Sale Margareta, Contesela Românei

ATENEUL NAȚIONAL IAȘI

Ritmuri Copilărești

1 Iunie | Ora 12:30
Esplanada Teatrului Național

Corul de Copii al Municipiului Iași | Dirijor Cosmin Morariu
Corul de Copii al Școlii "Varlaam Mitropolitul" | Dirijor Ilinca F
Corul de copii "Stejărelul" din comuna Bărnova | Coordonator Rad
Corul Armonia | Lorena Bulei
Trupa de dans: MiniQ's | Coregraf - Bianca David

ANUNȚ

Vând magazin mixt care are și condiții de locuit ca o casă,
în Bârlad, strada Cronicar I. Neculce, 19 bis, în spate la spitalul TBC.
PREȚ 50.000 euro/TELEFON: 0746.070.105

ANUNȚ

Vând 2 case cu teren împrejur,
de 4 ha, cu vie, livadă, izvor de apă,
bazin fibră sticlă 5 tone pentru grădina
zarzavat, acces la DJ Podu Turcului-
Tecuci. Din teren, 6400 mp este intravi-
lan și 0,5 ha lizieră de salcâm.
Preț 60.000 euro
TELEFON: 0746.070.105

Închiriez hală și garaj
Relații puteți obtine la
telefon 0744.231380

Vă reamintim:
Ziarul Meridianul
asigura
spațiul publicitar
celor interesați.

Săptămânal editat de grupul de presă CVINTET TE-RA Vaslui
Str. Frunzelor nr.2 Vaslui. Cod 730158 – Tel. 0235.361.236

Televiziunea Vaslui on-line
Tel. 0235.361.236

e-mail: secretcvint@yahoo.com

Director general: prof. dr. Dumitru V. MARIN-0744.231.380 (e-mail: marintvv@gmail.com)

Redactor Șef: Dumitru Marin
Tehnoredactare: Elena Bîrlădianu
Secretar de redacție: Dorin Ionel
Conducerea ziarului nu-și asumă
răspunderea pentru articolele semnate de
redactori.

Redacția Huși: David Petru - 0755 077.553
Redacția București - Doinița Pintilie (Trocinescu)

Tipărit la
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.
Iași

Abonamentele se pot face la sediile
redacțiilor din Vaslui și Bârlad

ANUNȚ
Ziarul Meridianul
angajează redactor
Relații la tel. 0744231380

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Repere istoriografice cultural-moldovene/MARIN`85

Prin lucrarea *Repere istoriografice cultural-moldovene* (Editura Pim, Iași, 2026), domnul profesor Dumitru V. Marin se afirmă ca un reper autentic în demersul de recuperare și reafirmare a identității noastre naționale.

Într-un context contemporan marcat de transformări profunde și de o vizibilă erodare a reperelor educaționale și valorice, contribuția sa reprezintă un apel lucid la memorie, responsabilitate și conștiință istorică. Autorul readuce în prim-plan dimensiuni esențiale ale existenței noastre colective: identitatea de neam, continuitatea istorică și respectul față de valorile care ne definesc.

Lucrarea domniei sale nu este doar un exercițiu istoriografic, ci și un gest de conștiință, menit să reamintească importanța educației, a demnității și a solidarității în cadrul societății românești.

Felicitări domnului profesor Dumitru V. Marin pentru această inițiativă valoroasă și pentru contribuția sa remarcabilă la consolidarea conștiinței culturale și istorice!

Ben Todică

Sunt căutate pentru
a-și ridica premiile

CRONOGRAFIE

Dumitru V. Marin depășește statutul de simplu autor și devine, într-o anumită măsură, un martor și un arhivar al vieții publice și culturale.

Introducere

În istoria culturală și jurnalistică a județului Vaslui, există câteva nume care se leagă nu doar de activitatea de presă propriu-zisă, ci și de ideea de construcție durabilă, de perseverență și de implicare publică. Între aceste nume, Dumitru V. Marin ocupă un loc aparte, fiind asociat deopotrivă cu activitatea didactică, cu jurnalismul, cu inițiativa editorială, cu promovarea culturii române și cu dezvoltarea unor instituții de presă locale și regionale. Personalitatea sa se conturează în jurul unor direcții majore de activitate: profesorat, scris, jurnalism, inițiativă editorială, organizare profesională și susținere a valorilor culturale românești. Prin amploarea activității sale, prin longevitatea prezenței sale în spațiul public și prin proiectele de presă pe care le-a dezvoltat, Dumitru V. Marin poate fi considerat o figură reprezentativă pentru viața intelectuală și mediatică a Moldovei, în special a județului Vaslui.

Prezenta cronografie își propune să evidențieze, într-o formă coerentă și cronologică, principalele repere din viața și activitatea lui Dumitru V. Marin, folosind informațiile deja identificate în cadrul documentelor analizate, în materialul de tip CV din imaginea pusă la dispoziție și în datele discutate anterior. Scopul acestui text este de a prezenta nu doar o înșiruire de date biografice, ci și o imagine de ansamblu asupra unui om care și-a legat destinul de cuvânt, de cultură și de presă. I. Date biografice și începuturile formării Dumitru V. Marin s-a născut la 28 aprilie 1941, într-o perioadă istorică marcată de tulburări profunde. Venirea sa pe lume în anii celui de-al Doilea Război Mondial îl așază încă de la început într-o generație care a traversat transformări majore: război, schimbare de regim politic, restructurări sociale, perioade de constrângere ideologică, dar și etape de reconstrucție și afirmare culturală.

Biografia sa arată de timpuriu orientarea către studiu și către zona umanistă. Conform datelor existente, Dumitru V. Marin a urmat două facultăți și a obținut ulterior doctoratul, fapt care dovedește un parcurs intelectual solid, construit prin muncă și printr-o preocupare constantă pentru formare.

Într-o epocă în care accesul la învățământ superior nu era simplu, iar exigențele academice erau mari, finalizarea a două facultăți și a studiilor doctorale reprezintă un semn clar al disciplinei intelectuale și al ambiției profesionale. Aceste elemente biografice nu trebuie privite doar ca simple mențiuni de curriculum. Ele sunt importante pentru înțelegerea profilului lui Dumitru V. Marin, deoarece explică baza teoretică și culturală pe care și-a clădit mai târziu activitatea de profesor, jurnalist și editor. Formația sa filologică și umanistă i-a oferit instrumentele necesare pentru a lucra cu textul, pentru a interpreta realitatea și pentru a transforma experiența de viață în discurs public și cultural. II. Debutul în presă și începutul vocației jurnalistice

Un moment esențial în biografia sa este 3 octombrie 1957, data debutului în presă, prin articolul intitulat „Biblioteca n-are timp”, publicat în ziarul Steagul Roșu Bacău. Acest debut are valoare simbolică și practică în același timp.

Simbolic, el marchează intrarea într-un spațiu al dialogului public, al observației sociale și al exprimării scrise. Practic, el reprezintă începutul unei activități jurnalistice desfășurate pe o durată excepțional de mare. A debuta în presă la o vârstă tânără înseamnă nu doar curaj, ci și capacitatea de a observa, de a formula și de a transmite idei într-o manieră credibilă și convingătoare.

De la acest punct de plecare se dezvoltă o vocație jurnalistică ce avea să se consolideze în deceniile următoare. Debutul din 1957 arată că Dumitru V. Marin nu a ajuns întâmplător în presă și nici nu s-a apropiat ocazional de scris. Din contră, jurnalismul a devenit pentru el o dimensiune definitorie a propriei existențe. În timp, această activitate avea să capete amploare, continuitate și consistență, până la a-l transforma într-un nume cunoscut în presa regională și în mediul cultural.

Jurnalismul practicat de Dumitru V. Marin trebuie înțeles în contextul unei epoci în care presa avea roluri multiple: informare, orientare culturală, comentariu social și, uneori, confruntare indirectă cu limitele ideologice sau administrative ale timpului. În această logică, faptul că el a rezistat în spațiul presei timp de atât de mulți ani dovedește nu doar productivitate, ci și adaptabilitate, rezistență și credință în puterea cuvântului public.

III. Cariera didactică și legătura cu limba română

Pe lângă activitatea jurnalistică, Dumitru V. Marin a desfășurat și o vastă activitate în învățământ, fiind profesor de limba română cu peste 40 de ani de activitate. Această dimensiune a biografiei sale este deosebit de importantă, pentru că oferă cheia înțelegerii modului său de a scrie, de a vorbi și de a se raporta la cultură.

Profesoratul nu este o simplă meserie, mai ales atunci când este practicat pe termen lung și în domeniul limbii și literaturii române. El presupune o responsabilitate de formare, o atenție constantă la nuanțele limbii, o relație vie cu literatura și o implicare în dezvoltarea intelectuală a elevilor. În cazul lui Dumitru V. Marin, această experiență didactică a avut un impact evident asupra întregii sale activități ulterioare.

Ca profesor de limba română, a fost un om al textului și al expresiei corecte, un formator al gustului pentru lectură și al respectului pentru limba națională. Această apropiere profundă de limba română explică și tonul activității sale publicistice, în care se poate observa nu doar dorința de a informa, ci și aceea de a educa, de a provoca la reflecție și de a apăra valorile culturale fundamentale.

Cătălin Carabină

-fragment din cartea **REPERE ISTORIOGRAFICE CULTURAL MOLDOVENE/MARIN85-**
(continuare în numărul următor)

SPIRIT = STOP: OCM

Chiar trebuie să vă atrag constant atenția că s-a realizat un monument complex numit SPIRIT STOP menit să înfățișeze evoluția Vasluiului în ultimii 54 de ani, că las viitorimii mărturie din această epocă.

Dacă... mereu cei care vin nu vor să rămână tâmpiți, trebuie să ia cunoștință de aceste acte și fapte cultural-sociale.

(Pe str. Frunzelor, 2, Vaslui).

SPIRIT-STOP!!!

Dumitru V. MARIN

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)